

Ze spisů však jde na jevo, že státní technik při místním šetření dne 6. února 1919 konaném na základě plánů a svých odborných vědomostí se vyslovil v ten rozum, že zmíněný terén původně zcela určitě byl v zaplavovaném území Nisy. V nař. rozhodnutí pak výslovně jest uvedeno, že úřední znalec na zvláštní vyzvání ještě sdělil, že parcela č. 1428 a část parcely č. 797 povodní z r. 1888 byly zatopeny. Zjištění tato tvoří součást skutkové podstaty nař. rozhodnutí.

Skutkovou podstatu může však nss zkoušeti toliko s hlediska § 6 odst. 2 zák. o ss, t. j. jenom potud, zda tato skutková podstata není v rozporu se spisy, nebo nepotřebuje v podstatných částech doplnění nebo nespočívá na řízení formálně vadném. Soud vad takových to neshledal, stížnost pak sama správně přiznává, že zjištění státního technika při řízení v I. instanci konaném učiněná ve věci samé, nemohou býti naříkana. Než konkrétních nedostatků formálních po rozumu § 6, odst. 2 zák. o ss stížnost nevytýká a konkrétních stížných bodů po této stránce neformuluje, omezujíc se toliko na zcela všeobecné tvrzení, že zjištění skutková v I. instanci konaná nebyla předsevzata v žádoucím rozsahu.

K námitce této nemohl však nss již vzhledem k § 18 zák. o ss jakožto nedostatečně konkretisované přihlížeti. Leč nehledě k tomu, nemohl by k ní přihlížeti také proto, že bylo věci st-lky, aby proti zjištění státního technika již v řízení administrativním zaujala stanovisko, zejména aby podala konkrétní návrhy, jaká další zjištění pokládá za nutná. Neučinila-li tak, nemůže s úspěchem vytýkat jako vadu řízení, jestliže se úřad spokojil zjištěním státního technika, když toto dle svého obsahu dostatečný podklad pro nař. rozhodnutí poskytuje.

Jest tedy i tato druhá námitka bezdůvodnou a bylo tudíž stížnost i po této stránce zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2480.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em (Slovensko): Sdělilo-li ministerstvo pro Slovensko generálnímu fin. ředitelství k jeho dotazu, že domovský list zesnulého úředníka není platný, a intimovalo-li gener. fin. ředitelství toto sdělení vdově po onom úředníku tím způsobem, že ministerstvo pro Slovensko zrušilo onen domovský list a že se proto zastavuje vyplácení vdovské pense, jest ke stížnosti vdovy výrok ministerstva pro Slovensko tak, jak straně byl sdělen, zrušiti podle § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 12. června 1923 č. 10.220.)

V ě c: Štefanová Sz. v M. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran domovské příslušnosti.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 29. března 1923 vyrozumělo gen. fin. ředitelství v Bratislavě vdovu Štefana Sz., že dle sdělení admin. oddělení min. pro Slov. ze 27. března 1922, byl domovský list, dle kte-

rého její manžel byl příslušný do Michalovic, prohlášen neplatným, a zastavilo jí současně výplatu pense.

Vdova Štefana Sz. podala proti zmíněnému výroku admin. oddělení min. pro Slov. stížnost, o níž uvážil nss toto:

St-lka spatřuje v nař. výroku žal. úřadu rozhodnutí o jejím právu domovském, ježto se jí jiného sdělení v té věci nedostalo a brojíc proti němu vytýká mu nezákonnost.

Žal. úřad uvádí v odvodním spise, že rozhodnutí, do kterého si strana stěžuje, bylo jen odpovědí na žádost g. f. ř. v B., kterou žádalo dobrozdání o správnosti domovského listu stranou předloženého a byl proto nař. výrok jen vnitřním aktem mezi dvěma státními úřady, který nemůže mít povahu rozhodnutí, proti kterému by příslušela straně stížnost, a to tím méně, že zásadní rozhodnutí ve věci této žal. úřadem intimováno nebylo.

Ze spisů je zjevno, že g. f. ř. v B. požádalo admin. referát min. pro Slov. o dobré zdání ohledně správnosti domovského listu manžela st-lčina a že nař. rozhodnutí je odpovědí na tento dotaz g. f. ř. Také šetření, jež žal. úřad ve věci konal, nenасvědčuje tomu, že by byl chtěl o platnosti domovského listu manžela st-lčina a tím o domovském jejím právu autoritativně rozhodnouti, neboť šetření v této věci nebylo konáno za účasti strany a vyřízení zmíněné žádosti g. f. ř. nemá ráz úředního rozhodnutí instančního nebo dozorčího, ježto nečiní se v něm opatření k vyrozumění st-lky neb obce ani opatření k prohlášení dotčeného domovského listu neplatným. Posléze postrádá zmíněný výrok i jakékoli odůvodnění. Dospěl tudíž nss k názoru, že v nař. výroku nelze spatřovati rozhodnutí právní moci schopné.

Výrok tento byl však rozhodnutím g. f. ř. z — sdělen st-lce jako rozhodnutí žal. úřadu a připojeno bylo k němu — jak ze spisů vysvítá — jako jeho důsledek — zastavení její vdovské pense, takže st-lka ve výroku tom právem mohla spatřovati autoritativní rozhodnutí žal. úřadu o jejím právu domovském.

Tento rozpor intimátu zmíněného výroku se spisy zakládá však podstatnou vadu řízení a bylo proto nař. výrok tak, jak st-lce byl intimován, dle § 6 zák. o ss zrušiti.

Co se týče petitu stížnosti, aby st-lce byla opětně její vdovská pense poukázána, nemohl se jím nss zabývat již proto, že se nař. rozhodnutí pense vůbec netýče.

Č. 2481.

K a b a r e t y: Na udělení licence k provozování podniku kabaretního není právního nároku.

(Nález ze dne 12. června 1923 č. 10.232.)

Prejudikatura: Boh. 482 adm.

Věc: Maxmilián K. v P. proti ministerstvu vnitra o licenci k provozování podniku kabaretního.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.